

Ἐν τοῖς ἐκθέσεσις τῆς ἐν Παρισίοις Ἀκαδημίας τῶν Ἐπιστημῶν εὐ-
ρίσκεται νέα ἐξήγησις τῆς Ἀφροδίτης τῆς Μήλου. Ὡς γνωστόν, μετὸν
πολλάς ἔρευνας καὶ ἀπειραθύμους ἐρμηνείας, γενομένας ἐπὶ τῇ βάσει καλλι-
τεγκυϊστορικῶν ἔρευνῶν, κατέληξαν εἰς τὸ συμπέρασμα, διτὶ τὸ τῶν βρα-
χιόνων τοῦ ἑστερημένον ἄγαλμα καὶ ἀρχὰς ἀπετέλειος μέρος συμπλέγματος
παριστάνοντος τὴν Ἀφροδίτην καὶ τὸν Ἀρην. Ραβεσών, διευθυντῆς τοῦ
μουσείου τοῦ Λούβρου, παρηγγείλει ν' ἀνασκευασθῇ τὸ σύμπλεγμα τοῦτο
καὶ τὸ μὲν ἄγαλμα τοῦ Ἀρεως νὰ κατασκευασθῇ κατ' ἀπομίμησιν ἄλλου
ἀρχαίου ἀγάλματος τοῦ θεοῦ τούτου, τῆς δὲ Ἀφροδίτης τοῦ Λούβρου νὰ
συμπληρωθῶσι μόνον οἱ βραχίones καὶ αἱ χεῖρες. Ἡ ἀπομίμησις αὕτη
ἀπετελειώθη πρὸ διάγνου χρόνου, μπῆρε δὲ τόσον ἀρμονικὴ ἡ στάσις τῶν
δύο θεῶν, ὡς τε οἱ παρισινοὶ τεχνονορίται, ἀπεφάνθησαν, διτὶ δὲν ἦτο δυ-
νατὸν νὰ ὑπάρξῃ τι θυσιασιώτερον αὐτῆς καὶ ὅτι ἀναμφιβόλως τὸ σύμ-
πλεγμα ἀρχικῶς οὐδὲν ἄλλο παρίστανε, παρὰ τὸν Ἀρην εἰς τὸ πλευρὸν τῆς
Ἀφροδίτης. Ἀλλ' ἀκριβῶς καθ' ὃν χρόνον ἀπάντες οἱ ἐν Παρισίοις ἀπέ-
κτησαν τὴν πεποιθήσιν, διτὶ τοιαύτης τις ἦν ἡ ὑπόθεσις τοῦ συμπλέγματος
καὶ πρὸ πάντων ὅτι τὸ ἀρχαῖον ἄγαλμα παρίστανε τὴν Ἀφροδίτην, παρέστη
νέος ἐξ Ἀμερικῆς τεχνονορίτης καὶ διαιμφισθῆτε τὴν θεωρίαν ταύτην. Κατ'
αὐτὸν τὸ περιφημον ἄγαλμα δὲν εἶνε Ἀφροδίτη, ἀλλὰ Νίκη ἀπέρεος τῶν
Ἀθηναίων, ἡς ἀπεκτήσθησαν τὰ πτερά διὰ νὰ μὴ δυνηθῇ νὰ ἐγκαταλείψῃ
τὴν πέδιλον. Πρὸς ἐνίσχυσιν τοῦ διᾶστηματος τοῦ ἐκθέτει δὲ ἐν λόγῳ τεχνο-
κρίτης πολλοὺς καὶ διαφόρους λόγους. Πρὸ παντὸς δὲ στηρίζεται εἰς τὸ
ὅτι τὸ ἄγαλμα ἔχει ἔκφρασιν τινὰ εὐγενῆ καὶ μεγαλοπρεπῆ, οἱ χαρακτῆρες
του ἀποπνέουσι μεγαλέσιν, ἐν ᾧ τῶν ἀγαλμάτων τῆς Ἀφροδίτης γνώρισμα
εἶναι ἡ περιπαθῆς καὶ ήδονικὴ χάρις τῆς τελείας γυναικείας καλλονῆς. Αἱ
παρατηρήσεις αὐταὶ εἶναι ὅραι, ἐγένοντο δὲ καὶ ὑπὸ παλαιοτέρων τεχνο-
κρίτων, νῷ ὡν μάλιστα ἐδόμη εἰς τὴν Ἀφροδίτην τῆς Μήλου καὶ τὸ ἐπω-
νυμον, νικητρία^α. Ἐὰν δύος παραβάλῃ τις τὸ ἐν Λούβρῳ ἄγαλμα τῆς
ὑποτιθεμένης Ἀφροδίτης πρὸς ἄλλα ἀρχαῖα ἀγάλματα τῆς Θεᾶς Νίκης,
ἀμέσως ἐπανευρίσκει τοὺς αὐτοὺς χαρακτῆρας, τὴν αὐτὴν ἔκφρασιν τῆς
μορφῆς καὶ τὴν αὐτὴν στάσιν, προσετί δὲ καὶ ἡ συμπλήρωσις αὐτοῦ διὰ
τῶν ουγήθων ουμβόλων τῆς Νίκης εἶνε πολὺ φυσικωτέρα, παρὰ τὴν παρ-
ουσίαν ἐνὸς ἄλλου Θεοῦ, ἡ δόπια δὲν συμφωνεῖ πρὸς τὴν μεγαλοπρεπή,
σοβαράν καὶ σχεδὸν αὐτηράν μορφὴν τοῦ ἀγάλματος. Οἱ ἀμερικανὸς σο-
φὸς ἐξήτασε τὸν ναὸν ἐν Ἀθήναις, ὅπου, κατ' αὐτόν, ἐξετέθη πρώτην φο-
ρὸν τὸ ἄγαλμα, ἐπίσης δ' ἡρεύνησε καὶ τὴν ἐν Μήλῳ θέσιν, ὅπου τὸ ἀνε-
καλύψαν, ἐπειδὴν δὲ τοιουτορόπως, διτὶ οἱ Ἀθηναῖοι κατά τινα περίστασιν
μετήνεγκον τὸ ἄγαλμα εἰς Μήλον καὶ ἐκεῖ τὸ ἔκρυψαν. Καθ' ὅλας τὰς
πιθανότητας δικαλλιτέχνης, εἰς ὃν χρεωστοῦμεν τὸ ἀριστούργημα τοῦτο τῆς
γλυπτικῆς, ἥκμασε κατὰ τὴν μεταξὺ Φειδίου καὶ Προκλείτους χρονικὴν
περίοδον, εἶνε δὲ δι Σκόπας. Καὶ ἄλλοτε ἀπεδεδόθη εἰς τὸν Ἀθηναῖον τοῦ-
τον ἀνδριωνιτοποιὸν τὸ ἄγαλμα τοῦτο, χωρὶς δύως νὰ προσενεχθῶσιν αἱ
πρὸς τοῦτο δέουσαι ἀποδείξεις. Ἐίνυ δύως η νέα αὐτῆς ἐξήγησις ἀποδει-
χθῆ ἀληθής, τότε οὐδεμίᾳ πλέον δὰ ιύσταται ἀμφιβολία, διτὶ δι Σκόπας
εῖναι δι φιλοτεγνήσας τὸ ἀπαραμίλλον τοῦτο ἔργον.

Κατά τας τελευταίας ήμέρας του Μαρτίου συνήθισεν ἐν Βερολίνῳ ἡ 17. σύνοδος τῶν χειρουργῶν τῆς Γερμανίας.² Εν τῷ καταλόγῳ ήσαν ἑγεγραμμένα 180 παρόντα μέλη τῆς γερμανικῆς χειρουργικῆς ἑταίριας καὶ ἔτεροι 80 χειρουργοὶ πρόσεχελθόντες ἐξ ὅλων τῶν μερῶν τῆς Γερμανίας καὶ τῶν πλησίον χωρῶν.³ Εν ταῖς συνεδριάσεσι παρῆσαν οἱ ἐπισηματοι διδάσκαλοι καὶ καθηγηταὶ τῆς χειρουργικῆς ἐπιστήμης, προΐδρευε δ' αὐτῶν δὲ φύον Βέργημαν, περὶ οὗ τόσος ἐπ' ἐσχάτων ἔγινε λόγος. Τῶν ἐπιστημονικῶν ἀγρεψεών ἔναρξιν ἔκαμεν δὲ ἐν Γοττίγη καθηγ. König, ὑμίλησας διὰ μακρῶν περὶ τοῦ προγωνιστικοῦ τοῦ καρκίνου. Μεταξὺ ἀλλών πολλῶν λιαν ἐνδιαφερόντων λόγων μνημονεύομεν ἐνταῦθα τὴν λιαν περισσούμαστον ἀγρέψειν τοῦ ἐν Δειψίᾳ καθηγ. Θεορίου περὶ τῆς ἀντικαταστάσεως τῆς τραχειοτομίας διὰ τῆς λεγομένης Intubation, ἡτοι τῆς διὰ τοῦ στόματος εἰςαγωγῆς ἐνδὸς σωληνίσκου εἰς τὴν τραχεῖαν ἀστρηίαν.

Πολλάκις ἀνέκυψθη τὸ κῆτημα διὰ τί πρὸ τῶν φαγητῶν τοῦ γεύματος πίνομεν πρώτους ζωμόν; Μερικοὶ διεωροῦσι κατὸν τὴν συνθέσιαν

ταύτην, δῆσχυριούργεον έτι τόσῳ ρευστή τροφή καταπονεῖ τὸν στόμαχον καὶ καθιστᾶ ἀραιότερον τὸν γαστρικὸν χυμόν. Ἀλλὰ δὲν κατέστη, μέχρι τοῦδε δυνατὸν γ' ἀποδειχθῆ τοῖτο, ἀτένατάς δ' ἀπεδειχθῆ, έτι δὲ ζωμὸς πρὸ τοῦ γεύματος εἶνε διὰ τὸν δργανισμὸν λίγην ὀφελίμος. Διέτι δημα εἰςελθῶν εἰς τὸν στόμαχον ἔξαφανίζεται σχεδὸν ἀμέσως καὶ δὲν παραβλέπτει τὸν γαστρικὸν χυμόν, δ ὅποιος εἶνε ἐπισωρευμένος εἰς τὰ παράγοντα αὐτὸν κύτταρα καὶ εἴνε ἕστιμος νὰ βοηθήσῃ εἰς τὴν πέψιν. Ἡ συνήθεια τοῦ νὰ τρώγωμεν τὸ γεῦμα πρὸ τῶν ἀλλων φαγητῶν σούσπραν ἔχει τὴν ἀρχὴν της εἰς αὐτὴν τὴν φύσιν τοῦ ζωμοῦ, δ ὅποιος ἀμέσως μεταβαίνει εἰς τὸ αἷμα καὶ ἐνδυναμώνει τὸν πεινῶντα. Ἐντὸς δύο ή τριῶν λεπτῶν, ἀφ' ου ἐκένωσεν ἐν ή δύο πινάκια θερμοῦ ζωμοῦ, αἰσθάνεται τὸν κάματον παρελθόντα καὶ σχετικὴν τινὰ εὐεξίαν εἰς τὸ σῶμά του. Πολλοὶ ἔχουσι τὴν συνήθειαν ἀμέσως πρὸ τοῦ γεύματος νὰ πίνωσιν ἐν ποτήριον μαστίχης, η βακίου, τοιουτορόπως ὅμως βλάπτονται καὶ ἐνοχλοῦσι τὴν ἐνέργειαν τοῦ γαστρικοῦ γυμοῦ.

Ἡ θρασις ὑπνωτισθέντος. Ὅτε τὰ διάματα τοῦ ζωϊκοῦ μαγνητισμοῦ περὶ τὰ τέλη τοῦ παρελθόντος καὶ τὴν ἀρχὴν τοῦ παρόντος αἰδίνος ἀπτησχύλουν πάντα τὰ πνεύματα ἐν Γαλλίᾳ, ἔθνησ, ὡς γνωστόν, ή ἀκαδημία τῶν Παρισίων, ἄδιον δὲ ἐκεῖνον, διτις θά τὴν ἥδυνατο νὰ ἤρη διὸ μέσου μιᾶς σανίδος. Τοῦτο μέχρι τῆς σήμερον οὐδεὶς κατώρθωσεν. Ἀλλὰ τώρα, ὅπου διαγνητισμὸς ὑπὸ τὴν νέαν αὐτοῦ ὀνομασίαν ὡς ὑπνωτισμὸς ἕστεδεῖ τὴν ἀνάστασίν του, διεδύνθη ἡ φήμη, διτις νέοι τινὲς εὑρίσκονται πλησίον τῆς ἐπιτυχίας τοῦ προτεθέντος βραβείου. Λέγεται διτις ἐν Clermont ὑπάρχει μαγνητιστής, διτις διὰ τῆς καλούμενης μεταφορᾶς τῶν ἰδεῶν (Gedankenübertragung) ἐκτελεῖ ἐκπληκτικὰ διάματα. Ὁ ἀνὴρ οὗτος καθίζει ἀπέναντι τινῶν ὑπνωτισθέντων νεανιῶν, λαμβάνει εἰς χεῖρας βιβλίον, τὸ ἀνόητον οὕτως ὡστε πρὸς τὸν ὑπνωτισθέντα νὰ εἴνει ἐστραμμένον τὸ ἐπισθέν μέρος (ἥτοι τὸ περικάλυμμα) τοῦ βιβλίου, ἀναγινώσκει καὶ ὡς ἔστιν ὀριθμοὺς εἴτε λέξεις τινὲς καὶ αἴφνης δύνανται οἱ ὑπνωτισθέντες νὰ ἀναγινώσωσιν ἀκριβῆς τὰς λέξεις ταύτας. Δύο γάλλοι ἐπιστήμονες μετέβησαν πρὸς τοῦτο εἰς Clermont, καὶ κατωρθώσαν νὰ ἔχηγγησωσι τὸ διάματα φυσικῶς. Ἐκ τῶν ὑπνωτισθέντων εἰς μόνος ἥδυνατο συνηθίων νὰ ἀναγνωσῃ τὰς λέξεις, δὲν ἀνεγίνωσκεν δύμας αὐτές ἐν τῇ διανοΐᾳ τοῦ μαγνητιστοῦ ἀλλὰ ἐν τοῖς ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ. Ἐπὶ τοῦ κερατοειδοῦς χειτῶνος τοῦ ὀφθαλμοῦ τοῦ μαγνητιστοῦ κατωπτρίζοντο αἱ ἀνεῳγμέναι σελίδεις τοῦ βιβλίου καὶ δὲ ὑπνωτισθεῖς ἥδυνατο παρατηρῶν τοῦ ὀφθαλμοῦ τοῦ μαγνητιστοῦ νὰ διακρίνῃ τοὺς ὀφθαλμούς ἢ τὰς ἐπιγραφὰς τῶν κεφαλαίων. Ἀν διαγνητιστής διετάσσετο νὰ κλείσῃ τοὺς ὀφθαλμούς ἀντί, ὡς πρότερον, νὰ παρατηρῇ τὸν ἀπέναντι του ὑπνωτισμένου νεανίαν, ἔπαινεν ἀμέσως καὶ τὸ διάματα. Ἐν τούτοις ἡ παρατήρησις αὐτὴ ἔχει διὰ τὴν ἐπιστήμην μεγίστην δέξιαν, διότι δὲ αὐτῆς ἐγγνωσθή, μέχρι τούς βαθμοὺς δύναται νὰ αὐξήθῃ ἡ λεπτότης τῆς δράσεως. Τὸ μέρος τοῦ ἵνδαλματος τῶν ψηφίων καὶ ὀριθμῶν ἐπὶ τοῦ κερατοειδοῦς χιτῶνος τοῦ ἀνθρώπινου ὀφθαλμοῦ δὲν ὑπερβάνει τὸ $\frac{1}{10}$ τοῦ χιλιοστομέτρου. Ἡγῆς δοφθαλμὸς οὐδέποτε δύτις ἥδυνατο νὰ διακρίνῃ τὸ συμριτατὸν τοῦτο ἵνδαλμα, δύναται δύμας καλιστα νὰ τὸ διακρίνῃ ὀφθαλμός, διτις δὲ ὑπερβολικοῦ ἐρεθισμοῦ καὶ ὑπερβαλλούσης αὐξήσεως τῆς ἐναισθησίας του εἰρίσκεται οὕτως εἰπεῖν, εἰς νοσοδήν κατάστασιν. Οἱ λατροὶ δυομάζουσι τοῦτο Ὑπεραισθησίαν (Hyperrästhesie) τῆς ὁράσεως, ὥπλη τῆς ὀπώσιας πράγματι ἐπασχε κατὰ τὴν στιγμὴν ἐκείνην δὲ ἐν λόγῳ ὑπνωτισθεῖς. Πληρεστάτην ἀπόδειξιν παρέσχε τὸ ἔξης: παρουσίασαν αὐτῷ εἰδόντας ἐλαχίστου μεγέθους, ἐπὶ τῶν ὀπώσιων ἥδυνατο νὰ διακρίνῃ καὶ νὰ ἴχνωγραφῇ κατόπιν γραμμάτων ἐνὸς δεκάτου πέμπτου τοῦ χιλιοστομέτρου, τὰς ὀπώσιας ἡμετές οἱ συνήθεις θυητοὶ μόνον τῇ βοηθείᾳ μεγεθυντιῶν φακῶν δύτις ἥδυναμεθα μόλις νὰ διακρίνωμεν. Τὸ γεγονός εἴνε βέβαιον, δισον δήποτε καὶ ἀν φαίνεται ἀπίθανον. Καὶ δ Ludwig Büchner ἀναφέρει αὐτὸ ἐν τῷ γεωτάτῳ συγγράμματι τοῦ ἐπιγραφούμενων „Thatsachen und Theorien“.

Ἄπο τινος ἥρχισαν ἐν Ἰταλίᾳ νὰ παρασκευάζωσιν ἔλαιον ἐκ τῶν πυργίνων τῶν σταφυλῶν. Οἱ πυρῆνες οὗτοι, ἀφ' οὐ πρῶτον ἥρχανθησι καὶ καθαρισθῆσι, διέθονται καὶ ἐκ τοῦ διεύρου αὐτῶν ἐξάγεται τὸ γέον τοῦτο εἶδος τοῦ ἔλαιου.